

Prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei), (jud. Iu. Malcoci)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. D. Corolevski, A. Corcenco, D. Stănilă)

ÎN C H E I E R E

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cîșlaru Sergiu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Pitre Snejana
împotriva lui Cîșlaru Sergiu cu privire la încasarea pensiei de întreținere copiilor
minori

și acțiunea reconvențională înaintată de Cîșlaru Sergiu împotriva Snejanei
Pitre cu privire la schimbarea domiciliului copiilor minori,

împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a
fost respins apelul declarat de către Cîșlaru Sergiu și menținută hotărârea din 07
noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei),

c o n s t a t ă :

La 27 martie 2018, Pitre Snejana s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune
împotriva lui Cîșlaru Sergiu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor
minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în rezultatul relațiilor de
căsătorie cu Cîșlaru Sergiu s-au născut copii minori: XXXX născut la XX XX
XXXX și XXXX născută la XX XX XXXX. În temeiul hotărârii Judecătoriei Bălți
(sediul Sîngerei) din 27 octombrie 2016, domiciliul copiilor minori a fost stabilit
cu mama.

A indicat că pârâtul nu contribuie benevol la întreținerea copiilor săi,
chestiune care în temeiul art. 58 și 74 ale Codului familiei, a determinat-o să se
adreseze instanței de judecată cu o acțiune.

În instanța de judecată Pitre Snejana a solicitat încasarea de la Cîșlaru Sergiu
a pensiei de întreținere copiilor minori în mărime de 2000 lei lunar, pentru fiecare.

La 15 iunie 2018, Cîșlaru Sergiu a înaintat în instanța de judecată acțiune
reconvențională împotriva Snejanei Pitre, solicitând schimbarea domiciliului
copiilor minori.

A menționat că deși domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama Pitre
Snejana, fiul categoric a refuzat să locuiască cu mama sa, iar din discuțiile avute cu
fiica, ultima l-a rugat să o ia să locuiască cu el.

Reclamantul acțiunii reconvenționale a pretins că Pitre Snejana nu are dorința să-și crească și să-și îngrijească copiii, din care considerente a solicitat instanței de judecată schimbarea domiciliului copiilor minori cu tată.

Prin hotărârea din 07 noiembrie 2018 a Judecătorei Bălți (sediul Sîngerei) cererea de chemare în judecată înaintată de Pitre Snejana împotriva lui Cîșlaru Sergiu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor a fost respinsă.

A fost admisă parțial cererea reconvențională înaintată de Cîșlaru Sergiu împotriva Snejanei Pitre cu privire la schimbarea domiciliului copilului minor.

A fost stabilit domiciliul copilului minor XXXX cu tata Cîșlaru Sergiu. În rest, cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Cîșlaru Sergiu și menținută hotărârea din 07 noiembrie 2018 a Judecătorei Bălți (sediul Sîngerei).

Pentru a emite soluția în cauză, instanțele au reținut că, potrivit probatoriului administrat în cadrul examinării cauzei, minora XXXX și-a exteriorizat doleanța de a locui cu mama ei, Pitre Snejana, prin faptul că a plecat benevol cu ultima atunci când Pitre Snejana s-a prezentat la domiciliul lui Cîșlaru Sergiu să ia copiii.

Mai mult, doleanța sa de a locui cu mama, minora XXXX i-a comunicat-o fratelui său, XXXX, care fiind audiat în cadrul dezbaterilor judiciare a confirmat acest fapt.

Totodată, minorul XXXX categoric a refuzat executarea hotărârii judecătorești de stabilire a domiciliului său cu mama, Pitre Snejana, și a rămas să locuiască cu tatăl său. Pe de altă parte, înscrisurile prezentate de părți în calitate de probe, la fel, demonstrează că de la naștere, minorul XXXX locuiește cu tatăl său, Cîșlaru Sergiu.

Cu referire la acțiunea inițială, instanțele au decis inoportună încasarea pensiei alimentare de întreținere a copiilor minori, or fiecare dintre părinți, având obligația de a contribui la creșterea copiilor, au de fapt la întreținere câte un copil.

La 17 mai 2019, Cîșlaru Sergiu a declarat recurs împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor din acțiunea reconvențională cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cerințelor.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea precum și a apreciat în mod arbitrar probele.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Cîșlaru Sergiu, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Cîșlaru Sergiu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Cîșlaru Sergiu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cîșlaru Sergiu.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Svetlana Filincova